

Hur bedömer vi det omätbara?

”Jag backar bara när jag tar sats”

Orden kommer från en elev i åk 8 och är en utmaning för oss vuxna att anta. Tillsammans har kultur och skola oerhört mycket kompetens. Hur kan vi ta tillvara på den och samordna den? Hur kan vi pröva och ompröva våra ställningstaganden för att gemensamt finna nya vägar att möta eleven i kunskapsutvecklingen? Skolan har idag inte längre monopol på kunskap.

Skolan ska vara en drivkraft och en utmaning för både vuxna och barn. Det kräver ett genuint nyfiken förhållningssätt av de lärande ledarna i skolan. Vår uppgift i skolan är att organisera lärandet så att eleverna får optimala möjligheter att se och utveckla sina förmågor – att kunskapa utifrån sina individuella behov.

Själv är jag övertygad om konstens och kulturens roll i lärandet. I vårt uppdrag Lgr 11 finns tydliga riktlinjer för detta arbete. Skolan – vår största kulturinstitution – är till för att eleven ska få berätta sin historia. Utifrån den bygger man lärandet. Ändå fortsätter vi att arbeta som vi alltid har gjort, trots att forskningen är entydig: skapandet utgör en mycket viktig roll för lärande.

Skolan måste iscensätta situationer som gör att alla elever får tillgång till sin egen förmåga att följa, delta i och sätta ord på sitt eget lärande. Dessutom ska skolan hitta bra vägar som leder till tryggare profession: lärare som växer och som vågar ge sig i kast med nya och vidgande tankar i bedömningsfrågan. Jag tycker att skolans skapande vardagsverksamhet ska vara basen i ett kunskapsbyggande. Hur finner vi former för bedömning av dessa processer?

Min förhoppning är att dagen i Borås inspirerar till vidare diskussion i hur kultur och skola ska samverka för elevens utveckling samt visa på bedömningsformer som bejakar ett processinriktat arbetssätt.

Stort tack till Borås Kulturförvaltning för gott samarbete.

Pia Wretlind
projektledare KLIV 2.0

Text Olivia Krantz

Grafisk form Anette Krantz Kultur i Väst 2012

”Göran Gris gör att vi får veta jättemycket om lutande tornet i Pisa”

En klantig gris som reser världen runt lär eleverna geografi, matte och svenska. I Bitten Modighs klassrum är alla sätt att lära sig bra och det dåliga existerar inte.

– Jag släpper kontrollen men har ändå kontrollen. Jag visar för barnen att jag inte kan allt, men att man lär sig av misstagen.

Artikeln baserad på föreläsning och film med Bitten Modigh, grundskolelärare på Fridas Hage, Tjörn.

”Först var han vid Mount Everest och sagan handlade mycket om det. Sen handlade det om vinter och vänner. Det handlar också om finkan ibland. Nu sitter han i finkan, för polisen trodde han sprängde Tjörnbron.”

Inför kameran summerar några andraklassare på Fridas Hages skola på Tjörn de senaste händelserna i sagan om Göran Gris. När filmskaparen Simon Gunnarsson besökte Bitten Modighs klassrum på Tjörn tänkte han – vad är det här för gullegullklass som bara jobbar och jobbar? För att ta reda på det följde Simon arbetet i klassen en dag i veckan under en termin.

DEN EGNA NYFIKENHETEN STYR

Grundskoleläraren Bitten Modighs motto är att det finns många olika sätt att lära sig, och att man måste låta nyfikenheten och den egna lusten styra. Genom att haka på elevernas egna initiativ och ge dem små portioner ansvar åt gången har hon skapat ett klimat där eleverna arbetar fritt efter sina egna förutsättningar. Eftersom Bitten är väl insatt i vilka mål som ska uppnås kan hon spinna vidare på barnens tankar och idéer och ändå ha kvar kontrollen över lärandet.

– Om mina elever ber att få forska om dromedarer eller vill skriva en saga om en gris som åker världen runt så får de göra det. Jag kan aldrig veta hur dagen blir för det handlar om barnen och vad de jobbar med. Har man kommit på en idé så vill man göra den direkt, inte om två dagar. Jag bryter inte av och säger ”nu måste ni sitta med matten”, utan jag låter dem fortsätta med sitt skapande, säger Bitten.

Barnen arbetar mycket med faktatexter och forskar om olika saker. Det kan vara ett djur eller en plats, och sedan redovisar de det de har kommit fram till inför klassen. De berättar, visar bilder och ställer frågor till publiken.

– Jag är väldigt nogga med att se individen och se vad den är bra

på. Jag fokuserar inte på att se vad man inte är bra på. Det dåliga finns inte, utan bara vad man kan bli bättre på, säger Bitten.

”RAMAR MED KRAMAR”

Men även om vissa elever i klassen arbetar väldigt fritt, är det inte ett arbetssätt som passar alla. Med vissa elever har Bitten lagt upp ett väldigt styrt arbetsschema, som gradvis blir friare i takt med att eleven utvecklas.

Bitten kallar sin pedagogik ”ramar med kramar”. Tydliga ramar är viktigast för undervisningen, sedan fyller hon på med ansvar. – När jag fick min klass började jag inte med ansvar på en gång. Någon fick en liten bit och sedan uppmärksammade jag det mycket. Då tror jag de andra barnen tänkte till: ”aha, så kan man göra”.

Idag märker hon hur eleverna tar stort ansvar för det egna lärandet genom att själva komma ihåg och träna på saker de kan bli bättre på.

– En kille hade skrivit höga multiplikationstal i sin mattebok. ”Vilka svåra tal du har skrivit”, sa jag. Då svarade han: ”men vi sa ju på mötet att jag skulle träna på det”, berättar Bitten.

Under resans gång har Bitten fått många frågor från både föräldrar och kolleger om hur hon kan veta att barnen lär sig det de behöver. Men när hon tittat i läroplanen så har hon insett att hon faktiskt får med mycket mer än det de ska lära sig. Idag har hon en tvåa, och flera av hennes elever är redan på målen för nästa årskurs.

– Inom mig kan jag känna: vad blir det av det här? Sen märker jag att det blir så mycket mer. På barnen märker jag att de tycker det är så roligt. När de är ute på rast så säger de: ”Får vi komma in nu?”, säger Bitten och avslutar:

– Att gå i skolan ska vara lust och glädje. Sen är det viktigt att man höjer ribban och utmanar sig själv så att man blir bättre.

Fotnot Filmen om Bitten Modighs klass är färdig våren 2012

Hon försöker hitta barnens nycklar

Artikeln baserad på intervju med Bitten Modigh, grundskolelärare på Fridas Hage, Tjörn.

Fyrkantiga lärare gjorde att Bitten Modigh själv ville bli barnens tjänare. Under sitt yrkesliv har hon plockat det bästa ur olika pedagogiker och skapat sin egna mix.

VARFÖR BLEV DU LÄRARE?

– Jag växte upp på landet och gick i en skola där ett föräldrapar undervisade. De hade makten och ingen förälder vågade säga till dem, de var väldigt tyranniska. När man hade klippt sig fick man ställa sig längst fram i klassen och så fick de andra skratta åt en. Jag tänkte att när jag blir stor ska jag bli tvärtom, jag ska bli lärare och barnens tjänare, jag ska se dem och inte vara elak. Jag hade den grundsynen från början. 1978 gick jag ut lärarhögskolan och jag började jobba när jag var 21.

BERÄTTA MER OM DIN FILOSOFI I KLASSRUMMET?

– Jag är en blandning av flera olika pedagogiker, jag har tagit det jag tycker är bra och gjort självgående arbetsmaterial av det. När jag får en grupp försöker jag hitta nycklarna till varje barn, barnens starka sidor. Om någon är duktig på att läsa så har jag en bra bok att börja med, om någon är duktig på matte så får de börja med det. Det ger lust och glädje att hålla på med det man kan och då ägnar jag mig åt att hitta det de andra tycker om under tiden. Jag sätter stor vikt vid att barnen blir självständiga och tar ansvar för sitt lärande. När vi äter i matsalen går jag dit med barnen, när de är klara får de gå upp i klassrummet där de ofta är ensamma en stund. Då frågar jag vad de ska göra och säger: "Du väljer själv om du klarar det." Om det sedan inte fungerar säger jag: "Tyvärr, du bestämde att du inte kunde göra det." Men det är viktigt att sätta saker i händerna på dem som de kan klara så att de har möjlighet att utmana sig själva och växa. Jag bygger mycket på det de kan och lyfter det som är bra. Jag höjer aldrig rösten även om jag kan vara väldigt bestämd. Sedan tror jag på öppet lärande, barnen lär av varandra väldigt mycket.

VARFÖR TROR DU ATT DET HÄR SÄTTET ATT ARBETA HAR FUNKAT SÅ BRA FÖR DIG?

– För att jag tror på det och fortfarande tycker det är så roligt. Det är en källa till glädje, trots att jag har jobbat i så många år. En extra rolig utmaning är att få jobba med barn som är strul-pellar och få dem att få tillit till sig själva. Feedbacken jag får av barn, föräldrar och kolleger gör att jag tycker det är roligt.

VILKA MOTGÅNGAR HAR DU STÖTT PÅ?

– Det har varit kolleger som jobbar precis tvärtemot hur jag gör.

När kollegan på ett planeringsmöte säger: "imorgon ska vi gå igenom sidan åtta och så ska vi säga det här" – jag kan inte jobba så. Under tiden har man lärt sig att bli stark gentemot föräldrar, man tror på sig själv och man har hittat sina metoder, det är ju a och o att de får veta hur man jobbar. Jag ser det som en utmaning och tänker positivt, det är ett val hur du väljer att bemöta dem. Det är bättre att fråga "hur tänker du?" och sedan konkret visa: såhär gör jag.

VARFÖR ARBETAR INTE FLER SOM DU, TROR DU?

– Man kanske inte känner sig säker i sin lärarroll och är rädd att mista kontrollen. Många är nog oroliga för att inte följa de mål man ska. Man tror att det är svårare än vad det är. Sen får man hitta olika system för att ha kontroll över läget. Man får hitta det som är rätt sätt för just dig som pedagog. Man kan ha listor, skriva ner på post-it-lappar eller skriva in i olika scheman och loggböcker. Det är också viktigt att på ett enkelt och konkret sätt visa för barnen vilka mål som ska uppnås i varje ämne. I svenska har jag till exempel ett schema med en skidåkare på en slalom-bana som börjar med att man kan läsa sitt namn och som slutar med att man kan läsa texten på tv. Då blir det konkret för barnen.

BITTEN MODIGHS BÄSTA TIPS

- Släpp kontrollen i något ämne. Gör dig förtrogen med läroplanen – då känner du dig trygg och vet vad som ska läras ut. Släpp sedan kontrollen och ta till vara på det som händer. Häromdagen berättade en elev om några fåglar han hade sett, då sa jag: "Kan inte du ta reda på hur man kan se skillnad på olika fåglar och sedan lära oss andra?" Det gäller att hitta intresset hos varje individ oavsett ålder.
- Släpp ännu mer. När det funkar att arbeta fritt i ett ämne, prova att släppa i ett ämne till. Jag har jobbat mycket med storyline, barnen jobbar i grupper och jag ger dem ett ämne. Det kan vara tema cirkus, att de ska bygga ett cirkustält. Sen får de redovisa det och fortsätta med nästa kapitel, att komma på en person på cirkusen. Det gäller att hitta ett fritt sätt att arbeta efter som ändå är mallat om man känner sig osäker.
- Våga fråga för att vinna. Ta hjälp av dina kolleger och fråga varandra hur ni jobbar. Ett öppet klimat och pedagogiska diskussioner är otroligt viktiga på en skola.

Öppen dialog ska ge genomskinliga betyg

Artikeln baserad på föreläsning med Tarja K. Häikiö, forskare och lärarutbildare vid konstnärliga fakulteten vid Göteborgs universitet.

Enligt läroplanen ska lärare planera, utvärdera och utveckla sitt arbete. Men mellan analyser och förbättringar ska även själva bedömningen få plats. En bra dokumentation och en öppen dialog mellan lärare och elev är viktiga redskap på vägen till ett rättvist betyg.

Bedömning handlar inte bara om slutbetyget i ett visst ämne, utan om hela arbetet under terminen. För att kunna göra en bedömning som stämmer överens med elevens verkliga kunskaper är en bra dokumentation avgörande. – Det finns ett motstånd mot dokumentation, eftersom det kräver så mycket skriftligt arbete av lärarna. Därför är det bra med instrument som bloggar och loggböcker där eleverna själva dokumenterar sitt arbete, både som stöd för bedömningen och dialogen med eleverna, säger Tarja K. Häikiö, forskare och lärarutbildare vid konstnärliga fakulteten vid Göteborgs universitet.

KOMMUNIKATIONEN SOM EN RÖD TRÅD

Vid sidan av dokumentationen ska dialogen med eleven finnas med som en röd tråd under terminens gång. På en blogg kan läraren till exempel snabbt och direkt ge feedback på elevens arbete. Genom kommunikationen med läraren får eleven reda på vilka förväntningar som finns på det egna lärandet och kan på egen hand utvärdera sitt arbete. Det gör det också lättare för eleven att förstå vilka insatser som krävs för att få ett visst betyg. – Det är viktigt att läraren synliggör sina bedömningsgrunder för eleverna så att eleverna kan mäta sig mot dem. Det är egentligen inte bara betyget som är viktigt, utan fokus ska ligga på lärandet, att eleven förstår vad han eller hon behöver lära sig, säger Tarja K. Häikiö.

Forskning visar att det dagliga mötet i klassrummet mellan lärare och elev, att göra den formativa bedömningen tydlig i undervisningen, är viktig för lärandet. Lärares blick, kroppsspråk och tonfall sänder ut signaler till eleverna som även de blir en slags bedömning av hur de presterar.

– I undervisningen så värderar man som lärare alla stunder. Man är hela tiden i mötet med eleverna. Som lärare är man påpassad, barnen läser fort av vad man tycker och tänker. Därför måste

man som lärare fundera över hur den formativa bedömningen kan finnas med hela vägen fram till att man sätter sitt slutbetyg, säger Tarja K. Häikiö.

För att eleven ska veta vad som krävs för att komma vidare till nästa nivå måste läraren vara tydlig med hur han eller hon värderar elevens arbete. Bedömningen behöver vara transparent.

– Att skapa en större elevdelaktighet i bedömningen är bra för lärandet. Struktur är viktigt, att man förenklar så det blir tydligare för eleverna. Det kan man göra genom att bryta ner uppgifterna och få en större bredd i det man ska bedöma genom att arbeta med olika typer av bedömningar, säger Tarja K. Häikiö.

VARFÖR KULTUR I SKOLAN?

Estetiska perspektiv i skolan är ett bra komplement till resten av undervisningen. Dessutom ger det eleven viktiga redskap för att analysera och reflektera över sin samtid.

– Men precis som att man måste reflektera över varför man jobbar med matematik eller språk, måste man reflektera över varför man använder estetiska perspektiv i lärandet. Där är jag ganska kritisk till skolan som inte arbetar mer med meningsskapandet, att eleverna ska förstå varför man lär sig matematik och varför man lär sig bild, vad lärandet i de olika ämnena används till och har för syfte, säger Tarja K. Häikiö.

En som forskat mycket kring estetikens roll i skolan är Lars Lindström, professor i pedagogik vid Stockholms universitet. Han menar att det är naivt att tro att de estetiska ämnena i sig får eleverna att reflektera. Istället är det de metoder och sammanhang de används i som får eleverna att tänka efter. Estetiska arbetssätt måste alltså, precis som allt annat, användas med eftertanke, mål och mening.

Konsten att bedöma det omätbara

Artikeln baserad på föreläsning med Daniel Wernegren,
undervisningsråd Skolverket.

Med ödmjukhet, återkoppling och luslästa styrdokument kan bedömningen komma så nära verkligheten som möjligt. Samtidigt måste lärare komma ihåg att de aldrig kan vara helt säkra på vad eleven egentligen kan.

Efter att som lärare själv haft svårt att hitta information om kunskapsbedömning blev Daniel Wernegren, i dag undervisningsråd på Skolverket, själv allt mer intresserad av ämnet. I höstas arbetade Daniel Wernegren som projektledare för boken Kunskapsbedömning i skolan. Boken reder ut några av de frågor lärare ofta ställer sig när det kommer till Lgr 11 och kunskapsbedömning.

– Hur elevernas kunskaper ser ut är en empirisk fråga. Läroplanen kan inte göra bedömningarna åt lärarna. Det är lärarna som vet hur kunskaperna ser ut hos eleverna och som gör bedömningarna, säger Daniel Wernegren.

I dag sker bedömningen av elevernas kunskaper både nationellt och lokalt. Den nationella uppföljningen rör sig på en övergripande nivå och handlar mer om statistik och resultat än den enskilde eleven. Den lokala uppföljningen däremot sker varje dag, hela tiden. Det är lärarens bedömning av elevernas prestation här och nu.

– Enligt Christian Lundahls terminologi använder vi nationellt ett "snabbt språk" som rör betyg, statistik, provresultat och så vidare. I klassrummet, används ett "långsamt språk" som innehåller allt läraren känner till om eleven. Den detaljkännedomen om vad eleverna kan och bör utveckla, är viktig för att stöpa om den egna undervisningen och kan användas när man pratar med eleverna om hur de kan utvecklas, säger Daniel Wernegren.

Han menar att kunskapsbedömning handlar lika mycket om utvärdering på nationell som lokal nivå. Lärarens feedback till eleven ska vara användbar, relevant och erbjuda en lösning på problem eleven kan stöta på i sitt lärande.

– Det ska inte stanna vid "Du kan inte detta" utan återkopplingen ska beskriva vad eleven behöver utveckla och föreslå metoder som hjälper eleven att nå dit, säger Daniel Wernegren.

SVÅRT ATT AVGÖRA ELEVERS VERKLIGA KUNSKAP

Den summativa bedömningen handlar om att kartlägga vad svenska elever kan, hur förutsättningarna för lärandet ser ut och vad de har med sig. Det är en nationell angelägenhet att veta vilka kunskaper elever i Sverige har.

– Men många av de kunskaper som vi vet är viktiga sitter i huvudet på folk, det är som en svart låda som vi inte kan se in i. Vi är många gånger hänvisade till att se på de resultat eleven uppvisar, hur eleven arbetar och så vidare. Det är viktigt att komma ihåg att vi aldrig vet till hundra procent vad eleven kan, säger Daniel Wernegren.

Det läraren vet är vad eleven visade vid vissa tillfällen under vissa förutsättningar. Precis som med allt annat kan prestationen variera beroende på dagsformen eller om eleven tycker uppgiften är spännande.

– Därför gäller det att ge eleven intresseväckande och allsidiga tillfällen att visa vad han eller hon verkligen kan.

Ibland händer det oväntade saker i undervisningen och i lärandet. I ett sånt läge gäller det att läraren kan sina styrdokument för att kunna bedöma eleven för det han eller hon kan, istället för att ge minuspoäng.

– Ibland visar eleven upp kunskaper i ett undervisningsområde som läraren egentligen planerat att undervisningen skulle behandla i nästa och liknande. Då gäller det att vara med på noterna och lägga märke till de kunskaper som eleven uppvisar, säger Daniel Wernegren.

Boken Kunskapsbedömning i skolan – praxis, begrepp, problem och möjligheter finns att ladda ner eller beställa på Skolverkets hemsida.

”Kulturen är det bästa verktyget för att stärka eleverna”

Med kulturen i ena handen och läroplanen i den andra har Peter Skogsberg gjort Marinmuseum i Karlskrona till en alternativ spelplan för en annan form av lärande. Teater, guidningar på museet och självreflektion hjälper eleverna att växa och att våga.

Artikeln baserad på föreläsning med Peter Skogsberg, lärare och museipedagog i Karlskrona.

Det började med sex busiga elever och en träbåt. Peter Skogsberg, som då arbetade som lärare på Sunnadalskolan i Karlskrona, hade några bångstyriga elever i arbetslaget som ingen riktigt visste hur man skulle få bukt med. Peter, som hade kontakter på Marinmuseum, tog med eleverna dit och lät dem vårusta en träbåt.

– När museichefen kom gömde vi oss under båten för han visste inte att vi var där. När han upptäckte det sa han: "Vad roligt!" och gav mig mer tid på museet för att jobba med detta. Det var en förutsättning för att fler elever skulle kunna vara med, säger Peter Skogsberg.

ETT ANNORLUNDA KLASSRUM

I dag delar han sin tid mellan Marinmuseum och Sunnadalskolan. Sedan Peter och de busiga ungdomarna gömde sig för museichefen för tretton år sedan har verksamheten utvecklats och museet visat sig vara ett utmärkt klassrum för lärande i praktiken. När eleverna först blir presenterade för museets värld så talar Peter med dem om vad ett museum är och varför det är viktigt. Sedan får eleverna fundera på vad som skulle stå på skylten om dem själva om de skulle vara ett museiföremål.

– På hösten när det ekar tomt och inte är så många besökare är det ett fantastiskt ställe att undervisa på. Förra året hade vi några pojkar med myror i brallan som vi tog till museet och lät göra gipsbåtar som de sedan fick skriva om och redovisa med power point. Vi kopplade ihop det vackra och kravet på ett bra resultat med öga, hand och hjärna. Båtarna blev fina och eleverna blev väldigt stolta, berättar Peter.

Sedan tolv år tillbaka sätter eleverna varje år upp en teaterpjäs på skolan som de själva skriver manuset till. Lärarna gör först ett synopsis och eleverna får sedan tillsammans skriva manuset i grupp.

– Vi är tydliga med vad det ska handla om: vi sätter alla karaktärer och gör en storyboard med scener. Sen sätter sig några grupper och skriver dialogen. Men för att eleverna ska klara det måste vi göra förarbetet. Sedan jobbar de i skrivargrupper som kommunicerar med varandra om hur de går vidare: de läser högt, ger kritik och övar på att förbättra.

INGEN KULTUR FÖR KULTURENS SKULL

Allt eftersom Peter och hans kolleger har blivit ifrågasatta har de sökt stöd för sin verksamhet i styrdokument och forskning.

– I läroplanen står det att eleverna ska få uppleva olika uttryck

för kunskaper. Det står *ska* och det är inte förhandlingsbart. Där har vi inget tolkningsföreträde – då är det tjänstefel. På skolan kallar vi det för kulturprocessat lärande. Det är inte kultur för kulturens skull utan vi vill försöka nyttja den som ett verktyg. Peter Skogsberg nämner den brittiska forskaren Anne Bamford som undersökt just kultur i skolan och dess inverkan på lärandet. I sin forskning har hon kommit fram till att kulturen är viktig för att eleverna ska bli kritiska och kreativa, men också att inte all kultur i skolan nödvändigtvis är bra.

– Jag är i första hand lärare och vill ha bra verktyg. För mig är kulturen det bästa verktyget för att uppnå våra mål och stärka eleverna. Men om man bara för in kultur i skolan utan att ställa det mot läroplanen kan det vara kontraproduktivt. Vi måste lära oss att hantera det här verktyget på rätt sätt, säger Peter Skogsberg.

ARBETET MATCHAS MED LÄROPLANEN

För att undvika att trampa i den slentrianmässiga kulturfällan arbetar man på Sunnadalskolan aktivt med att matcha arbetet mot läroplanen så tydligt som möjligt. När eleverna skrivit klart sitt egna manus måste de sedan reflektera över hur de själva har arbetat gentemot kunskapsmålen i läroplanen. Sådär skriver en pojke i årskurs 9:

"Nu känner jag mig lätt och vet att jag håller samma nivå som dom andra eleverna. Så jag har inte bekymmer om det längre. Eller tänker att jag är dåligare än de andra och tänka att jag inte når deras nivå....."

ELEVENS SJÄLVBILD VIKTIGAST

Att använda sig så konkret som möjligt av läroplanen går igen i alla moment på museet. När femteklassarna ska göra en egen guidning för sina föräldrar, får de en förenkling av kunskapsmålen i svenska som andraspråk och historia i handen innan. Den använder de sedan som en manual för att bygga upp sin guidning. På så sätt vet barnen vad som förväntas av dem samtidigt som lärarna vet att de håller sig till läroplanen.

– Det viktigaste för oss är att vårda elevernas självbild av sitt eget lärande. Så få som möjligt ska gå ur skolan med självbilden att de inte kan lära sig eller att kunskap är svårt, otillgängligt och farligt. Tyska verb kan man ta igen men att reparera sin egen självbild när det gäller lärande kan ta en livstid, säger Peter Skogsberg.

Fotnot Läs mer om Peter Skogsbergs arbete i boken *Skola i gränsland*

RÖSTER FRÅN BORÅS KULTURSKOLAS BLÅS-ORKESTER

ERIK LYSONG, 11 ÅR, KLARINETT

"Det är nästan som musik man lyssnar på hemma fast det är jag som spelar."

ERELETA NIKQI, 11 ÅR, KLARINETT

"Man lär sig mycket annat än det man annars lär sig i skolan. Man kan göra egna melodier, man kan experimentera själv. Jag vill bli proffs på att spela klarinett och spela i någon orkester."

HELENA TAN, 11, KLARINETT

"Det är roligt att lära sig en ny sak, och att man får göra något tillsammans med hela klassen."

AWO BASHIR, 12 ÅR, TROMBON

"Man får en känsla av att man är bra, av att man kan något (när man spelar). Förut när jag började trodde jag inte att jag kunde så bra. Men det var lätt och gick bra. Nu är det mer något roligt, något man vill göra. Jag längtar till på måndagar (när vi spelar)."

ANISA ABOKAR, 12 ÅR, SLAGVERK

"Roligast är att uppträda, som på julavslutningen. Första gången vi spelade kändes det pirrigt."

Hur betygsätter vi det här? var rubriken på en heldag på Borås Kulturhus om hur man bedömer det omätbara – estetiska läroprocesser i skolan. Fyra föreläsningar kastade ljus över hur man kan arbeta med kultur som verktyg för lärande och samtidigt matcha arbetet mot läroplanen och andra styrdokument. Dagen inleddes med en konsert av Borås kulturskolas blåsorkester – en klassorkester från Särilaskolan.

Seminariet den 2 februari 2012 var den andra av flera heldagar i det regionala projektet KLIV 2.0, Kultur och Lärande i Vardagen. I KLIV 2.0 finns en stark tro på konstens och kulturens grundläggande betydelse i människors liv och utveckling.

Vill du veta mer?

Kontakta Pia Wretlind
pia.wretlind@vgregion.se
mobil 0767 88 27 20
växel 0522 67 08 00

**Västra Götalandsregionens
Kultursekretariat**
Regionens Hus, Box 764
451 26 Uddevalla